

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie-i-identyfikacje/upamietnianie-walk-i-meczenstw/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/39936,ul-Bartosika-Sylwestra.html>
01.03.2026, 14:51

ul. Bartosika Sylwestra

04.05.2017

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).

Sylwester Bartosik (1893–1942) – zdegradowany oficer WP, działacz konspiracji komunistycznej w okresie międzywojennym, działacz konspiracji stalinowskiej w latach 1939–1941, działacz PPR.

Urodził się w Kampinosie pod Warszawą. Jako żołnierz rosyjskiej brygady artylerii już od pierwszych dni I wojny światowej był na froncie. Ranny pod Łomżą w 1917 roku, po rekonwalescencji został skierowany na front rumuński. W roku 1918 wstąpił do II Korpusu Polskiego. Po jego rozbrojeniu znalazł się w szeregach polskiej 5. Dywizji Syberyjskiej.

Do kraju powrócił w 1922 r. Służył w wojsku jako oficer lotnictwa w I Pułku Lotniczym w Warszawie. Rok później został wykluczony z korpusu oficerskiego na mocy decyzji sądu honorowego i, po degradacji do stopnia szeregowca, został przeniesiony do 32 pp. Po tym fakcie na własne żądanie opuścił wojsko.

W roku 1937 Bartosik ukończył Akademię Nauk Politycznych. Pracował kolejno jako pisarz gminny w Skolimowie oraz urzędnik warszawskiego Banku – Komunalnej Kasy Oszczędności. W 1938 roku wstąpił do konspiracyjnej Komunistycznej Partii Polski – wkrótce rozwiązanej decyzją Kominternu. Utrzymywał jednak kontakty z grupami komunistycznymi.

Po wybuchu wojny związał się z grupą kolportującą stalinowskie materiały propagandowe – treści pochodzące z nasłuchu radiowego audycji z Moskwy. Grupa ta od wiosny 1941 r. kolportowała (redagowany m.in. przez Bartosika) w oparciu o te materiały „Biuletyn Radiowy” (stąd była określana jako „biuletynowcy”). Później Bartosik był zaangażowany w działalność utworzonego po ataku Niemiec na ZSRS Związku Walki Wyzwoleńczej – skupiającego różne grupy stalinowskiej konspiracji.

Po przylocie z Moskwy grupy dywersantów, którzy ogłosili utworzenie PPR, w 1942 roku wszedł wraz ze swoim środowiskiem do tej partii. Był członkiem redakcji komunistycznego organu PPR „Trybuna Wolności” oraz pisma „Gwardzista”. Był zarazem sekretarzem Komitetu Dzielnicowego PPR Warszawa-Śródmieście. Pracując oficjalnie w warszawskiej KKO, przyczynił się do organizacji akcji przejęcia części funduszy bankowych.

We wrześniu 1942 r. Bartosik został aresztowany. Zginął w publicznej egzekucji 16 października 1942 r.

(mkkr)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)